

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 697/2025
04.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милеве Вуковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.135/23 од 23.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н - 157/25 од 27.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2025. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милеве Вуковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.135/23 од 23.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н - 157/25 од 27.03.2025. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К.бр.135/23 од 23.12.2024. године у ставу I изреке окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од 7 (седам) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.02.2023. године до 13.04.2023. године. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења алкохоличара у установи затвореног типа која ће се извршити у Заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем, али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење окривљеном урачунава у казну затвора. Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Чачку износ од 129.353,33 динара и суду износ од 127.926,00 динара, а све у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду

износ од 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Истом пресудом у ставу II изреке према окривљеном АА је на основу члана 422. тачка 1) ЗКП одбијена оптужба да је учинио два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н - 157/25 од 27.03.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милева Вуковић и потврђена је пресуда Основног суда у Ивањици К.бр.135/23 од 23.12.2024. године у ставу I изреке у осуђујућем делу.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Милева Вуковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно због повреда одредаба члана 94. став 1. тачка 1), члана 415. став 3. и члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев, те да укине пресуде Основног суда у Ивањици К.бр.135/23 од 23.12.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1н - 157/25 од 27.03.2025. године или да преиначи наведене пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је доношењем побијаних пресуда повређена одредба члана 94. став 1. тачка 1) ЗКП, будући да је у истима коришћен исказ сведока ББ, супруге окривљеног, а који исказ суд није могао користити и на њему засновати пресуду, обзиром да је ББ на основу члана 94. став 1. тачка 1) ЗКП ослобођена од дужности сведочења, а на главном претресу је изјавила да ће то своје право користити и да неће да сведочи.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног којима се у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које окривљени преко браниоца у смислу члана 485. став 4. ЗКП може поднети захтев за заштиту законитости, се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Ово са разлога јер из списка предмета, као и из образложења побијаних нижестепених пресуда, јасно произилази да суд у конкретном случају није у доказном

поступку на главном претресу извео као доказ исказ ББ, супруге окривљеног дат на записнику сачињеном пред Основним јавним тужиоцем у Чачку, Одељење у Ивањици дана 28.02.2023. године под бројем КТИ.3/23, те да исти није користио и на њему засновао побијану осуђујућу пресуду, нити је суд током поступка на главном претресу испитао ББ у својству сведока, а што је и наведено на страни 4 став четврти образложења побијане првостепене пресуде, због чега се неосновано наводима браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем као незаконит и по њему главни доказ на којем је суд утврдио чињенично стање и засновао побијану осуђујућу пресуду означава психијатријско-психолошко вештачење окривљеног од стране тима вештака др Радована Ацовића, неуропсихијатра и Гордане Јевремовић, специјалисте медицинске психологије од 04.05.2023. године и допунски налаз и мишљење наведених вештака од 18.03.2024. године, истицањем да су наведени вештаци приликом давања свог налаза и мишљења користили записник о испитивању сведока ББ од 28.02.2023. године, као и њену изјаву, те на основу њеног сведочења дали свој налаз и мишљење, при чему је ББ као привилеговани сведок ослобођена од дужности сведочења и на главном претресу је изјавила да ће то своје право користити и да неће да сведочи.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се не могу прихватити као основани. Ово са разлога јер из списка предмета и побијаних нижестепених пресуда произилази да основни налаз и мишљење тима вештака др Радована Ацовића, неуропсихијатра и Гордане Јевремовић, специјалисте медицинске психологије од 28.04.2023. године (достављен тужилаштву дана 04.05.2023. године), као и њихов допунски налаз и мишљење од 02.03.2024. године (достављен тужилаштву дана 18.03.2024. године), иако у свом уводном делу садрже податке из списка предмета, нису дати на основу исказа ББ датог у својству сведока, већ на основу обављеног разговора са окривљеним у притвору и извршеног његовог неуролошког прегледа, при чему суд приликом утврђивања чињеничног стања везано за то да ли је окривљени АА извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ на штету своје малолетне ћерке ВВ, а за које је окривљеног у овом кривичном поступку огласио кривим, уопште није користио основни и допунски налаз и мишљење наведеног тима вештака, већ је наведене налазе и мишљења тима вештака, а на које бранилац окривљеног током поступка није имао никаквих примедби, суд користио само приликом утврђивања урачунљивости окривљеног критичном приликом и везано за потребу изрицања окривљеном мере безбедности обавезног лечења алкохоличара.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева као разлог његовог подношења наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, истицањем да је суд у току главног претреса неправилно применио одредбу члана 415. став 3. ЗКП, будући да је на записнику о главном претресу одржаном дана 26.04.2024. године суд констатовао да је донео решење да се доказни

поступак настави како би се разјаснио несклад између раније изведених доказа и наложио је јавном тужилаштву да предложи нове доказе у смислу члана 15. став 4. ЗКП, с тим што се претходно у списима предмета и то након записника о главном претресу одржаном дана 21.03.2024. године, а на којем је констатовано да је главни претрес завршен, не налази записник о већању и гласању у вези са одлуком о поновном отварању главног претреса и наставку доказног поступка ради извођења нових додатних доказа.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП, а која повреда одредаба ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Милеве Вуковић, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић